

sigt i disciplinærsager m.v. vedrørende underordnede medarbejdere uden ledelsesbeføjelser, som der er, når det drejer sig om f.eks. topchefer, herunder bl.a. departementschefer og kommunaldirektører. Arbejdsgruppen peger også på, at det må spille en rolle, hvor grov den pågældende tjenesteforsøelse er, ligesom det må tillægges betydning, hvor lang tid der er gået siden sagens afslutning.

Der henvises nærmere til betænkningen, side 69-71.

Efter en samlet afvejning af de anførte hensyn når arbejdsgruppen i betænkningen frem til, at der er behov for en vis begrænsning i adgangen til aktindsigt i oplysninger om disciplinære reaktioner m.v. Efter arbejdsgruppens opfattelse bør begrænsningen bygge på de anførte kriterier: hvilken ansat der er tale om, hvilken disciplinær reaktion det pågældende forhold har medført, og hvor lang tid der er gået siden sagens endelige afslutning, jf. betænkningen, side 71.

4.3. Nogle særlige spørgsmål.

Arbejdsgruppen har endelig overvejet nogle særlige spørgsmål. Det drejer sig om inddragelse af den ansatte i behandlingen af en begæring om aktindsigt i vedkommendes personalesag, om princippet om meroffentlighed og om de såkaldte »massebegæring«, dvs. begæring om aktindsigt i et stort antal ansattes personalesager.

Arbejdsgruppen finder ikke, at der er tilstrækkeligt behov for en (yderligere) udtrykkelig lovregulering af de nævnte spørgsmål.

For så vidt angår spørgsmålene om inddragelse af den ansatte og om massebegæring peger arbejdsgruppen i den forbindelse på, at en lovmæssig regulering i givet fald bør ske i forbindelse med en eventuel senere generel revision af offentlighedsloven. Arbejdsgruppen forudsætter i den forbindelse, at der fortsat vil kunne gives afslag på de nævnte massebegæring i det omfang, det er beskrevet i Justitsministeriets vejledning om aktindsigt i personalesager (1997).

For så vidt angår princippet om meroffentlighed understreger arbejdsgruppen i betænkningen, at man ikke tilsigter ændringer. Der vil således - i det omfang, reglerne om tavshedspligt tillader det - ikke være noget til hinder for at give aktindsigt i dokumenter og oplysninger i personalesager, som efter lovforslaget er undtaget fra aktindsigt. Særligt har det ikke været arbejdsgruppens hensigt at lægge hindringer i vejen for mediernes muligheder for at belyse spørgsmål af almen interesse.

Der henvises nærmere til betænkningen, side 71-73.

5. Justitsministeriets overvejelser.

Justitsministeriet kan i det hele tiltræde de synspunkter, som arbejdsgruppen giver udtryk for i betænkningen.

Justitsministeriet finder således, at der kun bør gøres undtagelse fra offentlighedsordningen, såfremt væsentlige offentlige eller private interesser gør sig gældende. Det er Justitsministeriets opfattelse, at sådanne interesser gør sig gældende i den foreliggende situation. Justitsministeriet har lagt vægt på den uholdbare tilstand af usikkerhed og utryghed, som den gældende lovgivning har medført, og på de følgerikninger heraf, som der peges på i betænkningen.

De hensyn, der gør sig gældende på personalesagsområdet, har efter Justitsministeriets opfattelse en helt særlig karakter. Det er derfor Justitsministeriets opfattelse, at en indskrænkning af retten til aktindsigt i sådanne sager kan gennemføres, uden at der brydes med væsentlige principper bag offentlighedsordningen. Der er tale om en justering af offentlighedsordningen på et meget begrænset område, og lovforslaget berører ikke i øvrigt offentlighedens adgang til aktindsigt i forvaltningens dokumenter.

Justitsministeriet finder også, at det er nødvendigt udtrykkeligt at fastslå, at personalebedømmelser og referater af udviklingssamtaler m.v. er undtaget fra aktindsigt. Der er her tale om en præcisering af, hvad der allerede antages at følge af offentlighedslovens undtagelsesbestemmelser, og ikke om en begrænsning i den adgang til aktindsigt, som gælder i dag.

Justitsministeriet har overvejet spørgsmålet om, hvilken lovmodel der bør anvendes til gennemførelse af den nævnte begrænsning. Justitsministeriet finder det afgørende, at der vælges en model, som imødekommer behovet for klarhed i retstilstanden, og som derfor også vil lette myndighedernes behandling af sagerne i forhold til de - til dels skønsprægede - regler, der gælder i dag. Det er på den baggrund Justitsministeriets opfattelse, at den nævnte § 2-model må anses for velegnet.

Justitsministeriet har nøje overvejet spørgsmålet om aktindsigt i disciplinærsager m.v., hvor særlige hensyn kan siges at gøre sig gældende. Justitsministeriet finder efter en samlet vurdering, at den regulering, som arbejdsgruppens lovudkast indebærer, er udtryk for en rimelig afbalancering af de modstående hensyn.

Justitsministeriet finder ikke på det foreliggende grundlag, at der er tilstrækkeligt behov for en (yderligere) udtrykkelig lovregulering af de nævnte særlige spørgsmål vedrørende inddragelse af den ansatte, meroffentlighed og behandlingen af de såkaldte massebegæring. Det forudsættes i den forbindelse, at der også fremover vil kunne gives afslag på massebe-